

För det andra gör Athinaiki Techniki gällande att förstainstansrätten har gjort en felaktig rättstillämpning genom att inte pröva bolagets invändning att det förelåg maktmissbruk. När kommissionen återkallade det omtvistade beslutet avsåg den nämligen inte att därigenom iakttä legalitetsprincipen utan att undkomma gemenskapsdomstolens kontroll.

För det tredje konstaterar klaganden att den fortfarande har ett intresse av att utverka en dom om ogiltigförklaring av kommissionens omtvistade beslut, till skillnad från vad som slogs fast i det överklagade beslutet. Följderna av att det omtvistade beslutet återkallades får nämligen inte endast bestå i att det preliminära granskningsförfarandet återupptas. Till följd av en dom om ogiltigförklaring skulle kommissionen bli skyldig att antingen inleda ett formellt granskningsförfarande avseende statligt stöd eller att anmoda den berörda medlemsstaten att upphäva eller ändra det aktuella stödet. Förstainstansrätten gjorde således en felaktig rättstillämpning när den slog fast att den enda följden av en ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet var en skyldighet att återuppta det preliminära granskningsförfarandet.

Slutligen anser klaganden att förstainstansrätten har underlåtit att beakta rättskraften hos domstolens dom i det konnexa målet C-521/06 P. Av denna dom följer nämligen att kommissionen inte hade rätt att fortsätta att hålla sig passiv under förfarandet för granskning av statligt stöd. Genom att återkalla det omtvistade beslutet blev kommissionen just passiv och förstainstansrätten gjorde i ytterligare ett avseende en felaktig rättstillämpning genom att inte kritisera kommissionen för detta.

Överklagande ingett den 15 september 2009 av ISD Polska sp. z o.o., Industrial Union of Donbass Corporation, ISD Polska sp. z.o.o (tidigare Majątek Hutniczy sp.z o.o.) av den dom som förstainstansrätten meddelade den 1 juli 2009 i förenade målen T-273/06 och T-297/06, ISD Polska m.fl. mot kommissionen

(Mål C-369/09 P)

(2009/C 312/22)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: ISD Polska sp. z o.o., Industrial Union of Donbass Corporation, ISD Polska sp. z o.o (Tidigare Majątek Hutniczy sp.z. o.o.) (ombud: C. Rapin och E. Van den Haute, avocats)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- förklara att överklagandet kan tas upp till sakprövning,
- upphäva den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (åttonde avdelningen) meddelade den 1 juli 2009 i de förenade målen T-273/06 och T-297/06,
- bifalla i första hand alla, i andra hand delar av, de yrkanden som klagandena framställt i Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt i de förenade målen T-273/06 och T-297/06,
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader, och
- för det fall domstolen ej tar upp överklagandet till sakprövning, förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna enligt artikel 69.6 jämfört med artikel 72 a i domstolens rättegångsregler.

Grunder och huvudargument

Klagandena åberopar tre grunder till stöd för sitt överklagande.

För det första bestrider klagandena förstainstansrättens slutsats att protokoll nr 8 om omstruktureringen av den polska stålindustrin, som återfinns i bilaga till akten om Republiken Polens anslutning till Europeiska unionen ⁽¹⁾ enligt punkt 6 har en retroaktiv verkan. Enligt klagandena kan ingen retroaktiv verkan tolkas in i denna bestämmelses ordalydelse, syfte eller systematik. I bestämmelsen talas endast om att företagen i bilaga 1 i nämnda protokoll kan erhålla stöd, inom vissa gränser, under perioden 1997–2003. Denne bestämmelse innebär med andra ord att beräkningen av de stöd som kan beviljas de stödmottagande företagen fram till slutet av år 2003 ska göras med beaktande av de stöd som redan beviljats men inte i efterhand av de stöd som funnits vara olagliga. Denna tolkning delas för övrigt av såväl kommissionen som rådet. Den förra har i ett förslag till beslut och den senare i ett beslut funnit att åtagandena i protokoll nr 8 har iakttagits.

Som andra grund anför klagandena att förstainstansrätten har gjort en felaktig rättslig bedömning när den för det första funnit att stödmottagande företag princip endast kunde ha berättigade förväntningar avseenden detta stöds regelbundenhet om detta stöd beviljats enligt förfarandet som föreskrivs i artikel 88 EG och för det andra funnit att de förfaranden som föreskrivs i protokoll (nr 2) om EKSG-produkter i Europaavtalet av den 16 december 1991 ⁽²⁾, genom vilka det omtvistade stödet kommit till kommissionens och rådets kännedom, inte kunnat inge klagandena berättigade förväntningar. Det har nämligen inte

kunnat ske någon formell anmälan enligt artikel 88 EG av det omtvistade stödet eftersom Republiken Polen vid denna tidpunkt ännu inte var medlem av Europeiska unionen. Dessutom har kommissionen varit informerad om detta stöd och inom ramen för prövningen av planen för polsk omstrukturering och företagsplaner funnit att de uppfyller kraven i artikel 8.4 i Europaavtalet och villkoren i protokoll nr 8 i bilaga till akten om Republiken Polens anslutning.

Som tredje och sista grund anför klagandena att förordningarna (EG) nr 659/1999⁽³⁾ och (EG) nr 794/2004⁽⁴⁾ har åsidosatts. Enligt klagandena är det inte tillräckligt att den tillämpliga räntesatsen vid återkrav av ett omtvistat stöd bestäms i nära samarbete med den berörda medlemsstaten för att denna räntesats ska anses vara "lämplig" i den mening som avses i artikel 14.2 i förordning (EG) nr 659/1999. Den "lämpliga" räntesatsen som ska tillämpas på återkravet av statsstöd är ett materiellt begrepp som är oberoende av förfarandet som kommissionen ska följa i de undantagsfall då den bestämmer denna räntesats i samarbete med den berörda medlemsstaten.

(1) EUT L 236, 2003, s. 948.

(2) Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Polen, å andra sidan (EGT L 348, 1993, s. 2; svensk specialutgåva område 11, volym 26, s. 4).

(3) Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1)

(4) Kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 (EUT L 140, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de commerce de Bruxelles (Belgien) den 23 september 2009 — Françoise Hanssens-Ensch (konkursförvaltare för Agenor SA i konkurs) mot Europeiska gemenskapen

(Mål C-377/09)

(2009/C 312/23)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de commerce de Bruxelles

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Françoise Hanssens-Ensch (konkursförvaltare för Agenor SA i konkurs)

Svarande: Europeiska gemenskapen

Tolkningsfråga

Ska artikel 288 andra stycket EG tolkas så, att en talan om ansvar enligt artikel 530 i den belgiska bolagslagen, som väcks

av en konkursförvaltare och som syftar till att Europeiska gemenskapen ska förpliktas att ersätta underskottet i konkursen, på den grunden att gemenskapen i praktiken haft möjlighet att leda bolaget och därvid har gjort sig skyldig till ett uppenbart och allvarligt fel som har bidragit till konkursen, betraktas som en talan om utomobligatoriskt ansvar i den mening som avses i nämnda fördragsbestämmelse?

Talan väckt den 23 september 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Tjeckien

(Mål C-378/09)

(2009/C 312/24)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Šimerdová och J.-B. Laignelot)

Svarande: Republiken Tjeckien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Tjeckien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 10a första-tredje styckena i rådets direktiv av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (85/337/EEG),⁽¹⁾ i dess lydelse enligt rådets direktiv 97/11/EG⁽²⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG,⁽³⁾ genom att inte på ett korrekt sätt införliva nämnda bestämmelser med den nationella lagstiftningen, och

— förplikta Republiken Tjeckien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 25 juni 2005.

(1) EGT L 175, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 6, s. 226.

(2) Rådets direktiv 97/11/EG av den 3 mars 1997 om ändring av direktiv 85/337/EEG om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EGT L 73, s. 5).

(3) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG av den 26 maj 2003 om åtgärder för allmänhetens deltagande i utarbetandet av vissa planer och program avseende miljön och om ändring, med avseende på allmänhetens deltagande och rätt till rättslig prövning, av rådets direktiv 85/337/EEG och 96/61/EG.